> A oni odpowiedzieli: Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom.
>
> *— Dzieje 16:31*

Książka: Nowy Testament / Dzieje
Tematy: rodzina, dzieci, wiara, Zbawienie

Interpretacja:
Omawiany werset, *Dzieje Apostolskie 16:31*, opisuje rozmowę między *apostołem Pawłem* a rzymskim strażnikiem więziennym. Gdy trzęsienie ziemi wstrząsnęło fundamentami więzienia, strażnik podszedł do Pawła i zapytał, co musi uczynić, aby dostąpić zbawienia. Odpowiedź była zwięzła i niezwykle wymowna!

Znaczenie „zbawienia”

Kwestia *„zbawienia”* zajmuje centralne miejsce w chrześcijaństwie, ale co dokładnie oznacza to pojęcie? W istocie chodzi tu o uwolnienie od grzesznego stanu oraz otrzymanie przebaczenia i życia wiecznego. Proces zbawienia rozpoczyna się w momencie, gdy pokładamy wiarę w *Jezusie* i uznajemy Go za swojego Zbawiciela.

Znaczenie wiary

Paweł udzielił strażnikowi następującej rady: *„Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa”*. Innymi słowy, to właśnie wiara w Jezusa prowadzi nas do zbawienia. Nie oznacza to jednak jedynie przekonania o tym, że Jezus istniał czy że był mądrym człowiekiem. Wiara to głębokie, osobiste oddanie się Jezusowi jako Zbawicielowi; wiąże się ona z ufnością wobec Niego, postępowaniem zgodnie z Jego naukami oraz powierzeniem Mu własnego życia.

Obietnica dla rodziny

Werset ten wspomina również, że *„a będziesz zbawiony, ty i twój dom”*. Obietnica ta nie oznacza automatycznego zbawienia wszystkich członków rodziny, niezależnie od ich własnej wiary czy osobistych decyzji. Można ją natomiast rozumieć jako zachętę do prowadzenia naszych rodzin drogą wiary – wskazywania im *drogi do Chrystusa* i zachęcania do uwierzenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech PAN, nasz Bóg, będzie z nami, jak był z naszymi ojcami. Niech nas nie opuści ani nas nie porzuci.
>
> *— I Królewska 8:57*

Książka: Stary Testament / I Królewska
Tematy: rodzina, bliskość, niezawodność

Interpretacja:
Werset *I Królewska 8:57* to modlitwa, którą *Salomon* wypowiedział podczas poświęcenia Świątyni; prosił w niej, aby Bóg zawsze był obecny w życiu swego ludu – tak jak był obecny przy ich przodkach – i by nigdy ich nie opuścił.

Modlitwa ta stanowi kolejny dowód na to, jak ważna jest nieustanna obecność Boga w naszym życiu; jako chrześcijanie powinniśmy naśladować przykład Salomona i nieustannie zabiegać o Bożą obecność, prosząc, by Bóg zawsze nas prowadził oraz nigdy nas nie zostawił ani nie opuścił.

Obecność Boga w naszym życiu oznacza nieustanną z Nim komunię oraz duchową więź, która pozwala nam doświadczać Jego miłości, prowadzenia i ochrony w codzienności.

Co więcej, oznacza to, że we wszystkim, co czynimy, musimy zawsze pamiętać o Bożej woli, przestrzegać Jego nauk i dochowywać wierności Jego przykazaniom. Dzięki temu możemy zawsze odczuwać Jego obecność we wszystkich naszych poczynaniach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.
>
> *— I Tymoteusza 5:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: rodzina, dzieci, relacje

Interpretacja:
Biblia mówi nam o trosce, miłości i wsparciu, jakimi powinniśmy otaczać nasze rodziny. Fragment *I Tymoteusza 5:8* jasno określa odpowiedzialność, jaka spoczywa na nas – jako rodzicach lub opiekunach – wobec najbliższych członków rodziny.

Znaczenie zapewniania utrzymania rodzinie

Po pierwsze, należy rozważyć znaczenie pojęcia *„opieka”*. Odnosi się ono do obowiązku troski o byt najbliższych. Obejmuje to dostarczanie żywności, odzieży, schronienia i opieki medycznej oraz zaspokajanie wszelkich innych potrzeb rodziny. Kto nie zapewnia utrzymania swojej rodzinie, ten wypiera się wiary i jest uważany za gorszego od niewierzącego. To mocne stwierdzenie, które podkreśla, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do troski o rodzinę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli wam się zdaje, że źle jest służyć PANU, wybierzcie sobie dziś, komu będziecie służyć: czy bogom, którym służyli wasi ojcowie po drugiej stronie rzeki, czy bogom Amorytów, w których ziemi mieszkacie. Lecz ja i mój dom będziemy służyli PANU.
>
> *— Jozuego 24:15*

Książka: Stary Testament / Jozuego
Tematy: rodzina, podazac, bożki, służba

Interpretacja:
Księga Jozuego jest jedną z ksiąg historycznych Starego Testamentu. Opisuje ona, jak *Jozue* – następca *Mojżesza* – przeprowadził lud Izraela przez rzekę Jordan i odniósł zwycięstwo pod Jerychem.

W 24 rozdziale Jozue zwraca się do Izraelitów przed swoją śmiercią, przypominając im, jak Bóg wyzwolił ich z niewoli egipskiej, prowadził przez pustynię i wprowadził do ziemi Kanaan. Stawia im wyzwanie: jeśli nie chcą służyć Panu, mogą sami wybrać, jakim bogom będą oddawać cześć.

Kontekst biblijny

W tamtym czasie w Kanaanie ludzie czcili wielu bogów i boginie. Amoryci oddawali cześć Molochowi, a ich obrzędy religijne obejmowały składanie ofiar zarówno z dzieci, jak i dorosłych. W całym Starym Testamencie Bóg potępia te praktyki i żąda, by lud czcił wyłącznie Jego. Jozue wiedział, że Izraelici łatwo ulegają pokusie praktykowania tych popularnych kultów, dlatego chciał mieć pewność, że wybiorą Boga ponad wszystko inne.

Znaczenie współczesne

Również dzisiaj wielu ludzi zmaga się z pokusą czczenia innych bogów zamiast Boga opisanego w Biblii. Niektórzy mogą przedkładać pogoń za pieniędzmi, sukcesem czy sławą nad służbę Panu. Inni mogą ulec pokusie praktykowania popularnych obrzędów religijnych, które są niezgodne z *Bożym Słowem*. Jako wierzący musimy jednak pamiętać, że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg i tylko On zasługuje na nasze oddanie oraz cześć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A te słowa, które ja dziś nakazuję tobie, będą w twoim sercu; I będziesz je często przypominał swoim synom i rozmawiał o nich, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając.
>
> *— Powtórzonego 6:6-7*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: rodzina, dzieci, prawo

Interpretacja:
Powtórzonego 6:6-7 przypomina nam o znaczeniu słów zawartych w Biblii. Wersety te wskazują, że słowa te powinny być obecne w naszych sercach, a nie tylko w umysłach. Innymi słowy, nie wystarczy jedynie czytać Biblię i uczyć się jej wersetów na pamięć; musimy przyswoić sobie jej przesłanie i wprowadzać jej nauki w życie codzienne.

Dlaczego warto uczyć dzieci o wierze?

Bóg od zawsze pragnął, aby Jego przykazania były przekazywane z pokolenia na pokolenie – dotyczy to również wiary w Niego. Przekazywanie dzieciom wiedzy o wierze jest kluczowe, by kolejne pokolenie w pełni rozumiało, jak ważne jest podążanie za Bogiem. Co więcej, ucząc dzieci o wierze, możemy od najmłodszych lat prowadzić je ku

głębokiej i znaczącej relacji z Bogiem.

Jak możemy uczyć dzieci o wierze?

Powtórzonego 6:6-7 zawiera wskazówki dotyczące tego, jak uczyć dzieci o wierze. Powinniśmy powtarzać im Boże przykazania i rozmawiać o nich w domu – w codziennym życiu, przed snem i zaraz po przebudzeniu. Musimy świadomie uczyć je o Bogu i Jego miłości do ludzkości.

Uczenie dzieci o wierze oznacza również dzielenie się z nimi własnymi doświadczeniami. Warto opowiadać im osobiste historie o tym, jak Bóg nas przemienił i jak wiara zmieniła nasze życie na lepsze. Pomaga to dzieciom postrzegać wiarę jako coś ludzkiego i przystępnego, a nie jako coś odległego i nieuchwytnego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czcij swego ojca i swoją matkę, aby twoje dni były długie na ziemi, którą PAN, twój Bóg, da tobie.
>
> *— Wyjścia 20:12*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: rodzina, błogosławieństwo, Bog

Interpretacja:
Biblijny werset z Księgi *Wyjścia 20:12* przekazuje nam ważne przykazanie: *czcij ojca swego i matkę swoją*. Nakazuje ono okazywanie rodzicom szacunku i posłuszeństwa, stanowiąc jednocześnie fundament długiego i błogosławionego przez Boga życia na ziemi.

Znaczenie przykazania

W czasach powstawania Biblii – oraz w kręgu kulturowym, w którym ona powstała – ojciec i matka odgrywali kluczową rolę zarówno w rodzinie, jak i w społeczeństwie. Spoczywał na nich obowiązek wychowania, ochrony i edukacji dzieci; choć zadanie to pozostaje istotne do dziś, jego charakter uległ zmianie pod wpływem takich czynników, jak rozwój technologii czy edukacja realizowana poza domem.

Czcić rodziców oznacza uznawać ich znaczenie w naszym życiu, a także darzyć ich szacunkiem i doceniać ich wartość. Warto pamiętać, że rodzice są naszymi pierwszymi nauczycielami i mentorami; to od nich przejmujemy fundamentalne wartości, które pomagają nam stawać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*